

KARTA CHARAKTERYSTYKI PREPARATU NIEBEZPIECZNEGO

Identyfikacja przedsiębiorstwa:

Siedziba: Zakłady Chemiczne „ANSER” Sp. z o.o.
Ul. J. Conrada 7, 01-922 Warszawa
tel.: (022) 663 70 73
fax.: (022) 669 01 22

Zakład produkcyjny: Wiskitki, Ul. Chemików 1, 96-315 Wiskitki
tel.: (046) 856 73 40 do 49 wew. 117
fax.: (046) 856 73 50

Dział technologiczny: Ul. Chemików 1, 96-315 Wiskitki
tel.: (046) 856 73 40 do 49 wew. 208
fax.: (046) 856 73 50

Data opracowania karty: 22.11.2000
Data nowelizacji: 09.06.2006

1. Identyfikacja substancji chemicznej.

Nazwa substancji chemicznej: Tosol
Przeznaczenie: Płyn chłodniczy do samochodów

2. Skład/informacja o składnikach.

Charakterystyka: Roztwór wodny glikolu etylenowego z dodatkiem inhibitorów korozji.

Substancje niebezpieczne:

Glikol etylenowy

Zawartość: około 50%
Wzór chemiczny: $C_2H_4(OH)_2$
Numer CAS: 107-21-1
Numer ONZ (UN): –
Numer RTECS: KW2975000
Numer indeksowy: 603-027-00-1
Numer EWG (EINECS): 203-473-3
Klasyfikacja substancji: Xn; R: 22

3. Identyfikacja zagrożeń.

Produkt szkodliwy. Działa szkodliwie w przypadku spożycia.

4. Pierwsza pomoc.

Leczenie: postępowanie objawowe.

Odtrutka: alkohol etylowy 40% (do podania doustnie); 10 ÷ 15-procentowy roztwór alkoholu etylowego w 5-procentowej glukozie (500 ml) – do podania dożylnie.

Zatrucie inhalacyjne

Wyprowadzić poszkodowanego z miejsca narażenia. Poza przerwaniem narażenia nie wymaga leczenia.

Skażenie skóry

Miejsce skażone natychmiast umyć letnią wodą i mydłem. W razie podrażnienia skóry wskazana konsultacja dermatologiczna.

Skażenie oczu

Przemywać, co najmniej przez 20 minut wodą, w przypadku podrażnienia skontaktować się z lekarzem.

Zatrucie drogą pokarmową

Natychmiast po wypiciu uszkodzony powinien sam spowodować wymioty. Podać do wypicia alkohol etylowy (100 ml wódki 40%) lub inne napoje alkoholowe.

W postępowaniu lekarskim należy uwzględnić ocenę stanu osoby zatrutej, informację o czasie, jaki upłynął od chwili wypicia płynu zawierającego glikol i o dawce. Alkohol etylowy, hamujący metabolizm glikolu, należy podawać do picia lub dożylnie: 10-15% w 500 ml glukozy. W każdym przypadku wypicia glikolu konieczny jest szybki transport karetką PR do szpitala. Eliminacja glikolu i jego metabolitów wymaga specjalistycznego leczenia szpitalnego.

5. Postępowanie w przypadku pożaru.

Zalecenia ogólne

Zawiadomić otoczenie o awarii.

Usunąć z obszaru zagrożenia wszystkie osoby nie biorące udziału w likwidowaniu awarii.

Wezwać Państwową Straż Pożarną i Policję Państwową.

Pożar

Szkodliwa palna ciecz. Pary tworzą mieszaniny wybuchowe z powietrzem, są cięższe od powietrza, gromadzą się przy powierzchni ziemi oraz w dolnych partiach pomieszczeń.

Środki gaśnicze

Piany średnie i ciężkie odporne na alkohol, proszki gaśnicze, CO₂, woda.

Mały pożar:

Gasić gaśnicą proszkową lub śniegową.

Duży pożar: palące się zbiorniki lub rozlewiska gasić pianą lub prądami wodnymi rozproszonymi. Zbiorniki narażone na działanie ognia lub wysokiej temperatury chłodzić wodą z bezpiecznej odległości; jeśli to możliwe, usunąć je z obszaru zagrożenia.

Specjalne wyposażenie ochronne

Nałożyć odzież ochronną z materiałów powlekanych i aparat izolujący drogi oddechowe.

6. Postępowanie w przypadku niezamierzonego uwolnienia do środowiska.

Zalecenia ogólne

Jak podano w punkcie 5.

Wyciek

Usunąć źródła zapłonu (ugasić otwarty ogień, ogłosić zakaz palenia i używania narzędzi iskrzących); jeśli to możliwe, zlikwidować wyciek (zamknąć dopływ cieczy, uszczelnić, uszkodzone opakowanie umieścić w szczelnym opakowaniu ochronnym); w razie dużego wycieku miejsce gromadzenia się cieczy obwałować, zebraną ciecz odpompować; małe ilości rozlanej cieczy przysypać niepalnym materiałem chłonnym, zebrać do zamykanego pojemnika; zanieczyszczoną powierzchnię spłukać wodą.

7. Obchodzenie się z substancją i magazynowanie.

Obchodzenie się z substancją: podczas stosowania nie jeść, nie pić, unikać kontaktu z cieczą, unikać wdychania par i aerozoli, przestrzegać zasad higieny osobistej, stosować środki ochrony indywidualnej (jak podano w punkcie 8), pracować w dobrze wentylowanych pomieszczeniach, nie używać iskrzących narzędzi; unikać działania na substancję otwartego ognia.

Rodzaj magazynu: magazyn chemiczny ogólny.

Wspólne magazynowanie: nie ma ograniczeń wspólnego magazynowania.

8. Kontrola narażenia/środki ochrony indywidualnej.

Najwyższe dopuszczalne stężenia

NDS	15 mg/m ³
NDSch	50 mg/m ³
NDSP	-

Oznaczanie w powietrzu na stanowiskach pracy

Kołodzyńska U.: Glikol etylenowy. Podstawy i Metody Oceny Środowiska Pracy 1997, nr 17, s. 55-59.

Wymagania dotyczące środków ochrony indywidualnej

Ubranie ochronne, okulary i rękawice.

9. Właściwości fizykochemiczne.

Postać fizyczna:	ciecz
Gęstość:	1,076 ± 0,002g/cm ³
pH:	7,8 ± 0,1
Zawartość inhibitorów korozji:	około 1%
Temperatura krzepnięcia:	- 50 ± 1 C

10. Stabilność i reaktywność.

Produkty spalania: dwutlenek węgla, woda.

Niebezpieczne produkty rozkładu: nie są znane.

Gwałtownie reaguje z substancjami utleniającymi, kwasem siarkowym, oleum, kwasem nadchlorowym, pięciosiarczkiem fosforu.

11. Informacje toksykologiczne.

Stężenia oraz dawki śmiertelne i toksyczne

Glikol etylenowy

Próg wyczuwalności zapachu	65 mg/m ³
LD50 (szczur, doustnie)	4700 mg/kg
LC50 (szczur, inhalacja)	10876 mg/m ³
LD50 (królik, skóra)	9530 mg/kg
TCL0 (człowiek, inhalacja)	10000 mg/m ³

Działanie toksyczne i inne szkodliwe działanie biologiczne na ustrój człowieka:

Substancja drażniąca, działa depresyjnie na ośrodkowy układ nerwowy

Drogi wchłaniania: przewód pokarmowy, drogi oddechowe, skóra.

Objawy zatrucia ostrego: pary i aerozol w dużych stężeniach działają drażniąco na błony śluzowe nosa i spojówki. Objawy te mogą wystąpić, jeśli stężenie substancji znacznie przekracza dopuszczalną wartość chwilową. Skażenie skóry ciekłym glikolem może wywołać jej zaczerwienienie. Skażenie oczu ciekłą substancją powoduje ból i zaczerwienienie spojówek. Drogą pokarmową glikol wywołuje objawy początkowo podobne do upojenia alkoholem. Następnie po kilku (do kilkunastu) godzinach metabolity glikolu wywołują kwasicę metaboliczną z:

- uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego (utrata przytomności, drgawki, obrzęk mózgu)
- zaburzeniami krążenia: przyspieszenie akcji serca, arytmia, wzrost, następnie spadek ciśnienia tętniczego, zapaść, możliwość obrzęku płuc
- uszkodzeniem nerek
- ryzykiem innych powikłań.

12. Informacje ekologiczne.

Dopuszczalne zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego:

100 µg/m³ – stężenie 30-minutowe

50 µg/m³ – stężenie 24-godzinne (średniodobowe)

10 µg/m³ – stężenie średnioroczne

13. Postępowanie z odpadami.

Ustawa o odpadach z dnia 27.06.1997 r. (Dz. U. Nr 96 poz. 592) oraz Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 24.12.1997 r. w sprawie klasyfikacji odpadów (Dz. U. Nr 162 poz. 1135)

Kod odpadu: 16 05 03

Niszczenie opakowań: zgodne z rozporządzeniem o usuwaniu odpadów.

Opakowania wielokrotnego użycia, po odkażeniu, mogą być dalej stosowane.

14. Informacje o transporcie.

Klasyfikacja materiału:

RID: nie dotyczy

ADR: nie dotyczy

Transport morski: nie dotyczy

15. Informacje dotyczące uregulowań prawnych.

Oznakowanie na etykiecie

Identyfikacja: Tosol

Znaki ostrzegawcze:

Substancja szkodliwa

Symbole ostrzegawcze:

 ANSER[®] Zakłady Chemiczne Sp. z o.o.

Karta charakterystyki preparatu niebezpiecznego

Xn - Produkt szkodliwy

Określenia zagrożenia (R):

22 - Działa szkodliwie po połknięciu

Określenia dotyczące prawidłowego postępowania (S):

2 - Chronić przed dziećmi

Podstawy prawne:

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 217 poz. 1833 z 29 listopada 2002 r.) z późniejszymi zmianami.

Ustawa o substancjach i preparatach chemicznych. (Dz. U. Nr 11 poz. 84 z 11 stycznia 2001 r.) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie karty charakterystyki substancji niebezpiecznej i preparatu niebezpiecznego (Dz. U. Nr 140, poz. 1171 z 3 lipca 2002) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie kryteriów i sposobu klasyfikacji substancji i preparatów chemicznych (Dz. U. Nr 171, poz. 1666 z dnia 2 września 2003 r.) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 173 poz. 1679 z 6.10.2003 r.) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem (Dz. U. Nr 201 poz. 1674 z 14.10.2005 r.).

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 30 kwietnia 2004 roku w sprawie substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, których opakowania zaopatruje się w zamknięcia utrudniające dostęp przez dzieci (Dz. U. 128 poz. 1348 z 30 kwietnia 2004 r.).

16. Inne informacje.

Powyższe informacje są opracowane w oparciu o bieżący stan wiedzy, jakkolwiek nie możemy brać odpowiedzialności za szkody i straty, jakie mogą wynikać z użycia produktu. Podczas sporządzania niniejszej karty braliśmy pod uwagę wszystkie właściwe zastosowania produktu, każdy użytkownik ponosi odpowiedzialność w przypadku innego zastosowania produktu.

Data opracowania karty: 22.11.2000

Data nowelizacji: 09.06.2006

Materiały źródłowe:

<http://www.chemikalia.mz.gov.pl>

<http://ecb.jrc.it/existing-chemicals>

Karty charakterystyk składników niniejszego preparatu.

Znaczenie symboli użytych w punkcie 2:

Xn – substancja szkodliwa

R 22 – działa szkodliwie w przypadku spożycia

Zmiany:

Zmieniono punkt 2, 3, 6, 11, 15 i 16.

Kartę opracował: Konrad Krawczyk